

בعنין : **039463179**
 ע"י ב"כ עווה"ד גולן נפתלי
 מרוחוב תננה 2, כפר תבור, מוזיאון חצרות האיכרים
 מען למכתבים : ת.ד. 231 עין דור 1933500
 טל : 153-48391444 פקס : 04-8391444
 דוא"ל : Office@Golann-Law.co.il

המבקש

- נגד -

מ. יוחנן ובניו (1988) בע"מ ח.פ.

רחוב קינד מוטי 10, רחובות 7638519

המשיבת

מהות התביעה : כספית, השבה, פיצוי, צו עשה, ייצוגית
 סכום תביעה לכל תובע : 40 ש"ח סכום תביעה לקבוצה : 600,000 ש"ח

בקשה לאישור הגשת תובענה ייצוגית

בהתאם לסעיף 5 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006

בבית המשפט הנכבד מתחבקษ בזאת כדלקמן :

א. לאשר את התובענה שהעתקה מצ"ב **בנספח 1** (להלן התובענה), כתובענה ייצוגית,
 בהתאם לסעיף 5 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן "חוק התובענות
 הייצוגיות").

ב. לקבוע כי הקבוצה בשם מוגשת התובענה הייצוגית (להלן "הקבוצה"), תוגדר כדלקמן :

כל מי שרבע ו/או צרך ממוצרי מהמשיבה "יין" ורדי בטעמיים שונים (להלן:
 "המוצר/ים") אשר מוצגים ע"י המשיבה כ"יין", על אף שהם כלל אינם עוניים
 להגדרת "יין" כאמור בתקן 1318 שהינו תקן רשמי ומהיב (להלן: "התקן"
 ו/או "תקן הין").

כתב התביעה מצורף בנספח 1 לבקשת מהוועה חלק בלתי נפרד הימנה.

- ג. להורות על מתן סעדים כمبرוקש בבקשת זו.
- ד. על פי סעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות, להורות כי נוסח ההחלטה בבקשת זו יפורסם בעיתון יומי וכן ליתן הוראות נוספות כפי שימצא לנכון בדבר אופן פרסום המודעה כאמור ולקבוע כי הוצאות פרסום המודעה יחולו על המשיבה.
- ה. לקבוע לבקשת גמול בשיעור של 5% מהסכום שיפסק עבור כל הקבוצה, וכן שכר טרחת עורך דין בשיעור של 20% מהסכום שיפסק בגין מע"מ דין, תוך הפעלת שיקול דעתו ובהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיפים 22 ו- 23 לחוק תובענות ייצוגיות. כמו כן, לחייב את המשיבה בשיפוי על הוצאות שהוצאו לצורך הגשת הבקשה והתובענה דן.
- ו. ביב' המבקש מודיע כי הוגש על ידו והתנהלו בפני בית משפט נכבד זה בנסיבות אישור תובענה ייצוגית שבבסיסה עומדת שאלה עובדתית ומשפטית דומה- ראה למשל **ת"א 19-10-2019 25375 כהן ואח' נגד ב.ג. מחסני השוק בע"מ ואח'**. במסגרת אותו תיק ניתן ביום 5.12.2019 פסק דין לפיו התחייבה רשות השיווק מחסני השוק לחדר מלחציג את מוציאי ורדי כ- "ייין".
- ז. כל הבלתי ו/או הדגשה במסמך זה ובנספחים אליו אינם במקור אלא אם נכתב אחרת.

1. הצדדים

- א. המבקש הינו אזרח ישראל.
 - ב. המשיבה הינה חברה בעירبون מוגבל שהתאגדה בישראל.
- המשיבה הינה רשות שיווק מזון בעלת סניפים גדולים בכל רחבי הארץ.

2. מבוא

- א. בבקשת אישור תובענה ייצוגית זו מוגשת על פי פרט מס' 1 לתוספת השנייה לחוק התובענות הייצוגית- "**תביעה נגד עסק, בהגדתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוחות, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו**".

ב. עניינו של כתב התביעה, שאישורו כתובענה ייצוגית מבויקש, בהפרת תקו רשמי, הפרת חובה חוקה, הטעייה צרכנים ועשיה עושר ולא במשפט מטעם המשיבה. **כפי שפורט להלן, המשיבה מוציאה תחת יהה מוצרים המוצגים ונמכרים לצרכני הקצה כ"יין" לכל דבר ועניין למרות שאין המוצרים מהווים יין ואף אסור לבנותם יין בשום אופן.**

ג. כתוצאה לכך, הפירה המשיבה את הוראות הדין באופן המקים לבקשת עילת תביעה כפי שיפורט בהמשך.

ואלה נימוקי הבקשה:

3. נסיבות העניין

א. המשיבה שוללת באופן בדרכּ בה מוצגים מוצרייה לצרכן על המדף במרכוליה, הן באמצעות מיון המוצרים (בשר, דגים וירקות למשל), והן באמצעות הצגת כל מוצר **תחת שם המוצר בשלט של המדף**.

ב. במוצרים נשוא עניינו, בחלוקת היינות בסניפי המשיבה, מוצגים יינות שונים. לצד היינות **האמתיתים** שמציגה המשיבה תחת הקטגוריה "יין"/ "יינות"/ "יין מבצעי", **מופיעים גם מוצרים שאינם יין** ישא Sor לבנותם או להציגם כ- "יין".

ג. המבקש, ערך קניות אצל המשיבה, לאחר שהתרשם מהשם ומהסיווג של המוצרים תחת קטgoriyah "יין" ובשם "יין" בשלט המדף במרכול, וזאת בהסתמך על המציג לפיו מדובר ב"יין" לכל דבר ועניין.

העתק צילומי מסך ממדיי המרכולים, בהם מוצגים המוצרים כ"יין" לכל דבר ועניין', **מצ"ב בנספח א'**.

ד. בעת צריכה מה מוצר, התעורר חשו של המבקש באשר לכך שאין מדובר ב"יין".

עיוון עמוק בתוויות הארץ מעלה רשימות רכיבים ארוכה שאינה אופיינית ליין, וכן עיוון בתוויות מעלה שם המוצר כפי שמופיע על אריזתו איננו "יין" או "יין מוגז" או "יין מבצעי" אלא **"משקה כוהלי מוגז"**.

מכאן, שאfilו יצורו/ יbowן המוצר לא מעז לבנות את המוצרים "יין".

העתק צילומי תוויות חלק מייצג מה מוצרים, **מצ"ב ומסומן ב'**.

ה. המבוקש הוטעה לרכוש ולצרוך מוצריים שחשב שהם יין לאור מצגי המשיבה, על אף שאינו המדבר בינו כלל ובכל, אלא במוצריים נחותים ב"תתופשת" של יין, אשר רוקחים באופן מלאכותי וול ע"י ערבות רכיבים רבים בגון - שכל תת, יין מבושל, מיץ תפוחים, מיץ ענבים, סוכר, פחמן דו חמצני, חומרי טעם וריח, מוסחת חמוץות, חומצת לימון, חומצת סיטריה, מונע חמוץון-חומר אטקוביטית, חומרים משמרים: חומצה סולבית וונפרית דו חמוץנית (מבליל סולפיט) ועוד.

ו. בדיקת הדין הרלוונטי, מעלה כי אין כל ספק שהmbוקש והcrcנים הוטעה מעצם הצגת המוצריים הניל כ"יין". כל זאת, מן הטעם הפשטו לפיו המוצריים הניל לא יכולים להיקרא יין, עת אם הם לא נוצרו "באופן בלעדי" על ידי תסיסה כוהלית של ענבי יין תוך נשיאת כויהל בחזק 8.5%-13.5% בנצח:

ראה סעיף 2.1 לתקן ישראלי מיוחד ורשמי "יין" 1318 (להלן: "תקן היין"), חלק 1 (2018), הקובע כי יין הוא:

"משקה המיוצר באופן בלעדי על ידי תסיסה כוהלית (שלמה או חלקית) של ענבי יין (מרוסקים או שאינם מרוסקים) או של תירוש ענבים... חזק הכויהל למשה בין איינו קטן מ- 8.5% בנצח ואינו גדול מ- 13.5% בנצח".

המוצריים גם לא עומדים בהגדירה המינימלית ל- "יין מוגז" ו/או "יין מבועב" על פי תקן היין:

2.23.1. יינות מבועבים

2.23.1.1. יין מבועב

יין המתקבל בתסיסה כוהלית ראשונה או שנייה של אחד או יותר מחומרי המוצא האלה:

- ענבים טריים;

- תירוש ענבים;

- יין.

2.23.2. יינות מוגזים (יין נתזים)

2.23.2.1. יין מוגז

יין שתכולת הפחמן הדו-חמצני בו גוללה מ- 3.0 אטמוספרות, ומקור הפחמן הדו-חמצני הוא בחלקו או במלואו מותספת של גז שאינו נובע מהתסיסה באותו מבל.

2.23.2.2. יין מוגז בליח מופחת

יין מוגז, שהלחץ העודף בכל בטמפרטורה של 20° צ' הוא בין 1.0 אטמוספירה ל- 3.0 אטמוספרות.

מכאן, כי מרכיבת שהרכבה באופן מלאכותי מערבוביית שכיר לתת, יין מבושל, סוכר, מיצים, מונעי חמוץון, חומרים משמרים, חומרי טעם וריח ועוד- איןנה יין, ואין להציגה כזו.

החוקק קבע אישור מוחלט לשימוש במילה "יין" לתיאור מוצר שאיננו יין (האישור הוא גורף ולא חל רק על אריזתו או על משוווקו). ראה סעיף 3.2 בחלק 2 לתקן היין החדש:

3.2 סימון אסור

3.2.1 מידע מטעה:

אסור לסבון (לרבבות בסימן או בציור) מידע מכל סוג שהוא העולל לייצור אי-ודאות בנוגע למקור היין או לאופיו של היין.

אסור להשתמש במילה "יין" כחלק מסימן של משקה שסדרת התקנים הישראליים ת"י 1318 אינה חלה עליו, למעט בחומר יין.

ג. היהת והבקש BIICK רכוש ולצורך יין, והבין כי הוטעה כשהקיבל במקום יין מוצר נחות בתוכנותיו, אשר אינו עומד במצוותו, הוא העדיף שלא להמשיך לצורך את תכולת המוצר שהיה בידו.

ח. ברור כי הצגת המוצרים בשם האמתי שלהם, שלבטה איננו "יין" מהו **מכשול שיוקי** להיקפי המכירות של המוצרים, עקב תפיסת הלקוחות החביבת לתוכנותיו הייחודיות וhalbudeiot של מוצר יין. זו הסיבה לכך שהמשיבה בחרה להעניק למוצרים שם ומיקום קטגוריאלי כ"יין" לכל דבר ועניין ובכך להגדיל את היקפי המכירות, תוך הפרת הדין.

חשיבות הסימוןعقب פער הכוחות בענף המזון

3

א. להתנהלות השחקנים בענף המזון, השפעה ישירה על בריאות הציבור ועל החלטותיו צרכניות, עת יש בידם הכוח, הידע והמשאבים להשפיע על טיב, איכות ומהות המזון.

ב. לצורך כמעט ואין יכולת לדעת מהן יתרונותיו או חסרונותיו של המוצר, אלא על פי המידע שמצוי על אריזתו.

ג. היעדר אישור התובענה הייצוגית נשוא התקיק דין, תגרום לבטח להנחתה הפרת פער הכוח והמידע, תוך **שהחוטא יצא נשבר, ויתכו שימושך להסתיר מידע מהצרביים, תוך הפרה גסה של הוראות הדין.**

ד. חוק הגנת הלקוח אינו מותיר מקום לספק, ומחייב באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי כל עסק יdag כי מוצר היוצא תחת ידיו יסומן כהלכה בהתאם להוראות החוק, התקנות והתקנים הרלוונטיים למוצר. על אחת כמה וכמה, כאשר מדובר על מוצר מזון, המשמש לצריכה גופנית פנימית, המחייב לגנות ללקוח בגינוי נאות פרטם כגון רכיבי המוצר, איכותם, טיבם וכו'. **דבר לא נעשה בעניינו!**

ה. אוטונומיות הלקוח אמורה להישמר במלואה במקרה של מילוי הוראות חוק הגנת הלקוח דין. כפועל יוצא, המשמעות המיידית של **הפרת הדין הינה פגיעה בדףו,** שאליו היה מבין מה תוכנות המוצר שהוא מכניס ל גופו - לא היה צורך אותו.

אי גילוי מלאה המידע אודות המוצר לצרכנים, פוגע ביכולתם לקבל החלטה צרכנית נבונה. ראה דבריו של מנכ"ל המועצה הישראלית לצרכנות, עוזה"ד אהוד פלאג¹:

"הסתרת מידע מן הצרכנים כדי למנוע מהם לקבל החלטות רכישה נבותות מהוועה הפרת אמון כלפי הצרכנים וחוטאת לשורש ההתקשרות העיסקית. הסכמה בין מוכר מרצון לקונה מרצון בשלשניות גמירות דעת (הבנה וכוננות להיכנס להסכם מכיר) ביחס לעיסקה. התנאי הבסיסי לכך הוא שלכל פרטיה העיסקה יודיעים ל-2 הצדדים. הדברים נכוונים בודאי ביחס לפרטים שידיעתם ע"י הצרכנים יש בה כדי להשיע על רצונם להיכנס לעיסקה בתנאים המוצגים להם ובעיקר במחיר הנידרש מהם. ערך של מוצר או שירות מבחרת הצרכן, וערכה של התמורה לבסוף בעיניו – היחס עלות-תועלת -- הם שיקולים שאסור למנוע מכרבו לבחון ע"י הסתרת מידע מפניו. מי שנוהג כך, נוהג בחוסר יושר, בערמותיות פסולה ומעוותת את משמעותו של הרצון החופשי בחו"ל. שאלת מיליון הדולר היא מודיע מרשים לעצם בת-עסק לנוהג בדרך לא הוגנת כלפי הצרכנים. התשובה לצערנו טמונה בຄורתה השאלה: מיליון הדולר. דומה כי בבחן התנגדות בין ערך ההגנות לבין אינטראס "מיקסום הרוחח" – אנשי עסקים רבים לא רואים כלל דילמה, ועשויים כל שבאפשרותם כדי להגביר את רוחיחתם על גב הצרכנים.

[ההדגשות הוספו]

ראה גם דברי בית המשפט המחוזי בחיפה, אשר אישר תובענה ייצוגית במסגרת פסק דין שנייתן ב- ת"א (מחוזי חיפה) 1169-07 לאה הראל נ' שטרاؤס מחלבות בע"מ ושטראווס גרווף בע"מ (מיום 20.10.2010. פורסם בנבו):

"יבולתו של הצרכן להשותות מחיריים היא נשמת אפה של צרכנות, וכל הגבלה או מניעה של יכולת זו cameo כפגיעה ביכולתו לקבל החלטות צרכניות מושכבות... המבקש טענה שהנזק שנגרם לה הוא העדר אפשרות להשותות את מחيري המוצרים למחيري מוצרים אחרים, דבר שהוא אפשרי אם המשיבה היו מסמנות את אריזות המוצרים כנדרש על פי התקן. נזק כזה אמן אין נזק ממשי או רכושי, אך הוכר בפסקה נזק שיש לפצות עליו. ומazel שפסקה ההלכה בעניין ראבי (ראו: עד 97/1338 תנובה מרכז שיתופי לשוק תוצרת קלאית בישראל בע"מ נ' תופיק ראבי, נז (4) 673 (2003)) אין עוד מניעה הלבתית להכיר בפגיעה שתיגרם לצרכן ביכולתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשותות מחיריים ולרכוש את המוצר שבו יחפוץ על יסוד שיקולי מחיר, איקות ושרור שיקולים שהם רלוונטיים להחלטה צרכנית, נזק שהוא בר פיצוי בתובענה מעין זו שלפנינו (ראו למשל: בש"א (ת"א) 1877/06 (תא 1036/06) שירת טל נ' מרכז ופואי רבי (קמפוס בילינסון) (טרם פורסם, [פורסם בנבו] 31.5.31)). נז כזה ניתן לראות

בנובע הו מהפרת החובה החוקה והו מהפרת איסור הטעיה המיויחסות למשיבה ומשום לכך אין מנוסח מלדות טענה זו של המשיבה." [ההדגשות הוסיף]

. ידוע היטב למשיבה כי אין נתפס בעני הכספיים כ מוצר איכוטי והוא משתמש בכוונה בשם זה, שנועד על מנת לצד את עני הכספי, על אף שאינו עומד בסטנדרט החוקי המינימלי כדי להיקרא כך.

בדרך זו, נמכר לצרכנים מוצר השונה מהוותית מיין, וזאת בכך להגדיל רוחחים ע"י מכירות **חומר מלאכותי זול ב"תחרופות" של מוצר איכוטי** שאינו זול.

לאור האמור לעיל, מוקודת מבטו של הכספי, ניתן להסיק כי נעשתה כלפי פועלות **זיהוי** והטעיה לכל דבר ועניין.

. כאמור, אף היצור עצמו, לא מעז לכנות מוצרים אלו "ייר", ומסמן את המוצרים בהתאם לדין, באופן בו נגלה לפני הצרכנים מידע המאפשר לבצע **קנייה מושכלת תוך השוואת איכות המוצר ביחס למחייו (value for money)**, וקבלת גילוי נאות **באשר ל איכותיות האמיתית של המוצר.**

ת. המשיבה לעומת זאת, בחרה לפעול בניגוד לדין, כשהציגה את המוצרים לצרכנית כינויו, על מנת שה!=(צר)ן יוטעה להסיק כי הינם עומדים בסטנדרט הגבוה שהמור למוצרים אלה. בכך, עברה המשיבה גם על איסור הטעיה בשם המוצר, הקבוע בין היתר, בסעיפים 2.12 ו- 3.3 לתקן ישראלי רשמי 1145 "סימון מזון ארוז" :

12. שם המזון

שם המתאים תיאור נכון וכוכן ולא מטענה את מהותו של המזון.

3. כל סימון יהיה נכון, לא מטענה וניתן להוכחה.

ט. המשיבה נטלה עצמה בדרך זו יתרון לא הוגן בתחרות על ליבו וכיסו של הכספי, אשר הוביל לקבל החלטה צרנונית לא נבונה ולא משתלמת, עקב כך שזו בחרה לשחק שלא לפי "כללי המשחק" המחייבים, לפיהם פועלים שחknים אחרים ומרכזים בענף.

. מהיום בו גילתה המבוקש את העלמת המידע והטעיה של המשיבה, אבדה אמוןתו בה כמעט. תוצאות כעס, עילבון ותסכול מילאו את ליבו, עת מצאה כי הוטעה לרוכש ולצורך מוצר נחות השונה מהוותית מזה שהתכוון לרכוש ולצורך.

יא. המשיבה מודעת לכך שאי הצגת המוצרים כ"יין" עשוי להביא עליה הפסד כספי. זאת עקב כך לצרכנים רבים יבינו מהי האיכות האמיתית של המוצר ביחס למוצרים אחרים, ובקביעה זו היא לא ה策ירה את שהיה עליה להצהיר בפני צרכניה.

יב. הפער שבין יכולת המוצר בפועל ובין האיכות לה ציפוי הצרכניים, מהוות הפסד עבור המבוקש והצרכניים. לעניין זה, מופנה בית המשפט הנכבד לקביעות בית המשפט המחויזי בתל אביב, במסגרת ת.א. 2474/02 **רותם תומר נגד מת'ב בע"מ** מיום 20.3.2007 (פורסם בנבו).

יג. אילו ידע המבוקש ואילו ידעו הצרכניים אודות רמתם הנוכחית של המוצרים, כלל לא היו רוכשים אותם מלכתחילה.

יד. המבוקש טוען כי נזקו הממוני יעמוד לפנים משורת הדין, על גובה מחצית מחיר מוצר אחד, דהיינו כ-12 ל"ח. זאת היות והמבוקש והצרכניים רכשו וצרכו מוצר, כשהם האמינו כי תכונותיו שונות מהתכונות שלבסוף נתגלו ככאלו שאין עונות על הציפיות, והינם זכאים להשבה (ולא חלקי) ולביטול חוזה.

לմבוקש נגרם גם נזק שמדובר במקרה שאינו ממוני, עקב אובדן טוטאלי של אמונו בו. וועוגמת نفس רבה עקב הטיעתו, שללה מהmbוקש את האפשרות להכחיש ביסודית לשווות טיב ומחריר המוצר למוצרים אשר מיוצרים ומשווקים ע"י המתחרים, ואשר איקותם התגלתה בדיעבד לטובה יותר. בכך גרמה המשיבה לכעס, תסכול, אובדן אמונה, חוסר נוחות ופגיעה באוטונומיה המבוקש אשר הכנס לגורפו חומר שונה בתכלית מזו שביקש לעצמו. נזק זה יוערך ב- 28 ל"ח (40 ל"ח בסך הכל).

טו. יחס בלתי אחראי ובלתי הogn זה כלפי הצרכניים, ראוי לביקורת ולגינוי, תוך חיבור המשיבה לפצות את כלל ציבור לוקחותיה על נזקיהם הממוניים והבלתי ממוניים, הנוגעים לה השבה והן לפיצוי.

טז. התנהלות המשיבה, מקימה עילת תביעה חוותית, עשיית עשור ולא במשפט, הטעה והפרת חובה חוקה באופן שפוגע במעמדו הבסיסי של הלקוח, בכבודו ובאוטונומיה שלו. יצוין כי המבוקש לא השתמש ביתר תכונות המוצרים שבידיו מתוך אי רצון לצרוך אותם. אריזות מוצר מצויות בידי קראיה לרכישתם לאחר שלא נעשה שימוש ביתר התכולה.

יז. בפסק"ד שניtan בת.א. (מחוזי ת"א) 2537/06 בש"א 24655/06 פרchan נגד מולטיילוק בע"מ (מיום 9.2.09 פורסם בנבו) נקבע כי אין צורך להוכיח הטעה בפועל של כל אחד מהצרכניים, וכי בהוכחת עצם קיומה של הטעה בפרסום, שבענייננו לבטח נעשתה ונעשית גם ביום :

"לכן, לצורך הוכחת הטעה של חברי הקבוצה, כמו גם לצורך קבלת סעד הצרהתי וצו מניעה האוסר את המשך ההטעיה, **אין צורך להוכיח הטעה בפועל של אחד מהם. הוכחת עצם קיומה של הטעה נעשית על פי בחינת החומר הפרטומי של המשיבה.** סעיף 20(א) לחוק **תובענות ייצוגיות** קובע את הכלל הבסיסי, לפיו הוראות בית המשפט בעניין דרך

קבלת הסעד יינתנו באופן שלא יהיה בו "כדי להכבד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין". סעיף 20 לחוק נדון בהרחבה בעניין תנווה, וזאת בעילה של הטיעיה לפי החוק, למורות שהיא ברור כי לא ניתן יהיה לאות את חברי הקבוצה התובעת, ולערוך בירור פרטני בשאלת מה ידע ומה חיש כל צרכן, ומה מידת הנזק שנגרמה לו.

פסקת פיצוי אינדיידואלי אינה מחייבת בהכרח קיום הлик הוכחות פרטני, שבו כל חבר מבין חברי הקבוצה מוכיח את זכותו לسعد הכספי בנפרד וכי לצד השיטה של הוכחות נזק באופן אינדיידואלי ניתן לקבוע את הנזק באופן כולל>User הקבוצה בכללותה. **משהוchein קיומו של פרטום מטעה – כמה חזקה שהצרכן חשף אליו ופועל על פיו.** لكن, העילה האישית של המבוקש, שהוכחהلقאה, משוטפת לו ולכל אלו שרכשו את מנעולי המשיבה."

5. ה法律责任 הקבוצת

א. סעיף 10(א) לחוק **תובענות ייצוגיות**, קובע כי לאחר אישור הגשת התובענה הייצוגית, **יגדר בהם"ש את קבוצת התובעים**.

ב. אין בידי המבוקש הנתונים או הכלים לדעת מה גודל הקבוצה במידוק, ועל כן על פי אומדן והערכתה, יוערך מספר הרכישות של המוציאים אצל המשיבה בכ- 15,000 (הערכתה **על הצד הנושא**).

ג. במהלך הדיון בבקשת אישור תובענה ייצוגית, יהיה זה מתקקש לחייב את המשיבה למסור נתונים שבידיה בנוגע למספר הצרכנים הרלוונטיים לתובענה בשבועיים האחרונים. בדרך זו ניתן יהיה לאמוד את מספר חברי הקבוצה באופן במידוק יותר (במקרה בו יתגלה כי מספר הרכישות בפועל עולה על המספר המוערך, שומר המבוקש על זכותו לתקן את בקשת אישור והתובענה בהתאם).

ד. לאור הנהנה האומדן **על הצד הנושא**, לפיה כ- 15,000 איש נפגעו ממעשי המשיבה בנפרד, הרי שיש לפצותם לפי החישוב הבא:

הנזק הממוני יוערך בסכום מחציתו עלותו הקמעונאית של המוצר (כ- 12 ₪), ואילו **יתווסף** הנזק הבלתי ממוני (שיעורך בסך של 28 ₪), כפול מספר הצרכנים (שיעורך ב- 600,000 = 15,000 ₪).

6. התיעוון המשפטי

6.1 בללי

א. **חוק טובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006** (להלן "החוק" או "חוק טובענות ייצוגיות") מסדרת את הדינאים החלים על הגשת תביעות ייצוגיות בישראל.

ב. סעיף 1 לחוק מגדיר את מטרותיו כדלקמן:

"מטרתו של חוק זה לקבוע כללים אחידים לעניין הגשה וניהול של טובענות ייצוגיות, לשם שיפור ההגנה על זכויות, ובכךקדם בפרט את אלה:

- (1) מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסייה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים;
- (2) אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו;
- (3) מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין;
- (4) ניהול יעל, הוגן וממכתה של תביעות".

ג. סעיף 3 לחוק קובע כי:

"(א) לא תוגש תביעה ייצוגית אלא בתביעה ממפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת החוק מפורשת כי ניתן להגיש בו טובענה ייצוגית;"

ד. סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק, קובע כי בין המקרים אותם ניתן להגיש כתובענה ייצוגית, כללת גם:

"תביעה נגד עסק, שהגדرتו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבו בין ללקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו"

ה. סעיף 4 לחוק קובע את רשיימת הזכאים להגשת בקשה לאישור תביעה ייצוגית, וסעיף 4(a), קובע כי המבוקש נמנעות עם זכאים אלו:

"אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל החברים הנמנעים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה"

יודגש כי הפסיקה אינה דורשת דרישות מחייבות בשלב הבקשת אישור, אלא מסתפקת בכך שההתובע יציג רק לבוארה שעומדת לו עילת תביעה אישית. ראה לעניין זה קביעות ביהמ"ש העליון בע"א 2967/05 מגן וקשת נגד טמן (פורסם בנבו):

”אין להעמיד דרישות מחמירות מידי, לעניין מידת השכנווע, משום שאלה עלולות להטיל על הצדדים ועל בית המשפט עומס יתר בעניין בירור הנושא המקדמי, דבר העולם לגרום להתמכחות המשפט, לכפילות **בהידיניות ו לרפינו ידיהם של תובעים יציגיות פוטנציאליים.**”.

זההינו, כי על מגיש הבקשה להציב עליון קיומה של אחת מעילות התביעה המנווית בתוספת השנייה, וכי יש בה שאלות מהותיות בעובדה ובמשפט, המשותפת לכל חברי הקבוצה.

ו. סעיף 4(ב)(1) לחוק, קובע כי די בכך שה המבקש ראה כי נגרם לו **נזק לבוארה בלבד**:

”בקשה לאישור שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף קטן (א)(1) – די בכך שה המבקש ראה כי לבוארה נגרם לו נזק”

ז. סעיף 8 (א) לחוק, קובע כי התנאים להגשת תובענה יציגיות הינם כדלקמן:

”**בית המשפט רשאי לאשר תובענה יציגית, אם נמצא שהתקיימו כל אלה:**

- (1) **התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובידה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרוו בתובענה לטובת הקבוצה;**
- (2) **תובענה יציגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה בחלוקת בניסיבות העניין;**
- (3) **קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצעו ויונח בדרך הולמת; הנتابע לא רשאי לערער או לבקש ערער על החלטה בעניין זה;**
- (4) **קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצעו ויונח בתום לב.”**

לאור האמור לעיל, תחילת ביקש המבוקש אודות קיומה של **עלילת התביעה אישית העומדת לו כנגד המשיבה, ולאחר מכן יצבע על התקיימות התנאים לאישור הגשת תובענה יציגית כקבע בסעיף 8 לחוק.**

6.2 עלילת ההטעיה וחוק הגנת הרכוב

א. פרק ב' **לחוק הגנת הרכנן, התשמ"א 1981**, קובע איסור "הטעיה וניצול מצוקה" של הרכנן. סעיף 2 לפרק זה, אוסר על הטיעייה צרכן, בין אם במעשה, במחדר, בעל-פה, בכתב או בכל דרך אחרת, בכל עניין מהותי אשר עלול להטעית את הרכנן :

"2. (א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחדר, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העול להטעית צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

- (1) הطيب, המהות, הנסיבות והסוג של נכס או שירות;
- (2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;..."
- (4) השימוש שניתן לעשוות בנכס או בשירות, התועלות שניתן להפיק מהם והסיכוםים הכרוכים בהם;
- (5) דרכי הטיפול בנכס;..."

(9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;..."

(14) חוות דעת מקצועית או תוצאות של בדיקה שניתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוצאות השימוש בהם, והסיכוםים הכרוכים בהם;..."

ב. סעיף 2(ב) לחוק הגנת הרכנן, מוסיף וקובע כך :

"(ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכיו מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למtan שירות."

ג. סעיף 31 לחוק הגנת הרכנן, קובע כי הרכנן הנפגע בעקבות הטעיה הנובעת מסעיף 2 לחוק זה – זכאי לפיצויים מהעסק.

ד. אין כל ספק כי במעשה ובמחדר, הטעיה המשיבה את המבוקש ואת הרכננים הנמנים עם הקבוצה, עת **עניינים מהותיים בעסקה הנוגעים לפירוט הסיכונים שב策richt המוצר, העלמותם במכון והטעיה**.

ה. הטעיה כמצוין לעיל, בענייני "طيب, מהות, כמות, סוג הנכס, מידת, משקל צורה ומרכיבים", נכללת בגדיר **סעיפים 2(א) (1), (4), (5), (9) ו- (14)** לחוק הגנת הרכנן, ומחייבת על כך שהטעיה המבוקש הינה **בעניין שהינו מהותי על פי הגדרת המחוקק**.

ו. סעיף 4 לחוק הגנת הרכנן קובע כי יהיה על המשיבה/ות לגלוות לבקשת גילוי מלא אודות תוכנות המוצר/ים, דבר שלא נעשה בעניינינו:

"(א) עסקן חייב לגלות לצרכן –

- (1) כל פגס או איכות נחותה או תוכונה אחרת היודיעים לו, המפחיתים באופן ממשוני מערך של הנכס;
- (2) כל תוכונה בנכש המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;
- (3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע הרשות באישור ועדת הכללה של הכנסת; אולם תחא זו הגנה לעוסק אם הוכחה כי הפגם, האיכות או התוכונה או הפרט המהותי בנכש היו ידועים לצרכן.

"(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על שירות."

ג. המשיבה ניצלה בעוזת מצח את מצוקת המבקש ואת בורותו בניגוד לסעיף 3 (ב) לחוק הגנת הצרכן הקובלע כך:

"לא יעשה עסקן דבר – במעשה או במחдел, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו יכולת מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורתה העולה על התמורה המקובלת."

ח. סעיף 7 לחוק הגנת הצרכן קובלע כי ככל שההטעה הייתה בפרסומות, יש להראות גם בכך כהפרה של סעיף 2.

ט. בעניין נשוא הבקשה דנו, המשיבה בכוונה תחילתה לא הקפידה על חובת הציווין הקוגנטית של המוכר, ובכלל זה, ציוו שם לא נכון ולא תקין, באופן בו הوطע הצרכנים לחשוב כי הינו עומד בסטנדרטים הרואויים ואף למעלה מכך. בכך הפירה המשיבה את החובה החוקה החלה עלייה כשלא גילתה לבקשת פרטים מהותיים הנוגעים למוכר וגרמה להטעה החמורה תוך פגיעה באוטונומיה שלו.

י. **בסעיף 3 (3.3) לתקן נקבע כי על כל "סימון להיות נכון, לא מטעה - ונייתן להוכחה".**
סעיף שלבטה הופר בענייננו.

יא. **בסעיף 6 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון) 1935 קובלע כי "כל חביבה או פתק אסור שהיא רשום על פניהם או שייכלו אייזו סימן – כתובות – תיאור צירורי או אייזו הערת אחרית אשר יש בהם... כדי להביא את הקונה לידי סברה כי טיבם של החומר שבחביבה או ערך המזון שלו הם שונים מן הטיב וערך המזון האמתיים שלו".**

יב. חובת הגליוי החלה על המשיבה הופרה, עת הן לא פירטה לכל צורךה על התוכנות ואופי המוכר. פירוט מדויק בהתאם לחובת הסימון הקוגנטית, היה מביא לכך שהמבקש והצרכנים לא היו מביאים את העסקה לפועל מלכתחילה, דבר שהוא ידוע לה היטב.

יג. הטיעיתו החמורה של המבקש, אשר נצלה ע"י הסתרת פרטיים מהותיים מעיניו, הנוגעים לאיכות המוצרים ומרכיביהם, מהויה עוסק לכל דבר ועניין, בהיעדר גילוי נאות שנעשה באופן מכובן על מנת להוציא מה המבקש כספים בגין לדין.

יד. אי קיום הוראות הדין, הסב ומסב לבקשת ולצרכנית נזק כלל, כאשר הדרך האחת והיחידה לאכוף על המשיבה את קיום הוראות הדין הינה באמצעות הכלים המתקררא תובענה ייצוגית.

טו. לאור כך שחוק הגנת הצרכן מעניק סעד של פיצוי בשל הפרת הוראותיו, הרי שאין ספק כי הדבר כולל גם השבת התמורה לבקשת או לפחות חלקה. זאת עקב הפרת הוראות קוגניטיות, שאין מושתמעות לשתי פנים, אשר גורמת לכך להטיעית הצרכנית.

טז. הטיעיתו וניצולו של המבקש אשר רכש מוצר נחות, מהויה ללא ספק עוסקת והפרת חובות היגייני הנאות של פרט מהותי בעסקה ו/או של תוכונה ייחודית של המוצר ומצדיק את ביטול העסקה והשבת התמורה.

6.3 עלית תביעה מתוקף חוק החוזים

א. סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כלל), תשל"ג 1973 (להלן: "חוק החוזים"), מקנה לבקשת הזכות החוקית לפעול ביטול החוזה עם המשיבה, תוך עמידה על כל סعد המגיע לו:

"15. מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאה הטעיה שהטהעה הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה,
"הטעיה" - לרבות אי-גילויון של עובדות אשר לפי דין, לפי נהוג או לפי הנسبות היה על הצד השני לגלוון".

ב. סעיף 22 לחוק החוזים, מוסיף וקובע כי אין בהוראות פרק ב' לחוק החוזים כדי לגרוע מזכאות המבקש לכל תרופה אחרת.

ג. המבקש יטען כי בהתנגדות המשיבה, זו גרמה להטיעתו ולהטיעית חברי הקבוצה. המבקש ניזוק בעלות המוצר באופן ישיר וזכה להשבת התמורה ולפחות חלקה.

ד. לפיכך, העסקה בין המשיבה לבקשת הינה בטלת מעיקרה, עת מקור העסקה נובע מהטעיה וגרימת הסתמכות לא נכון.

6.4 עלית הפרת חובה חוקית

א. סעיף 63 **לפקודת הנזיקין** [נוסח חדש], קובע את יסודות עולות הפרת החובה החוקה, בהטילו אחריות על מי שאינו מקיים חובה חוקית המוטלת עליו, ובאשר גרם בכך לאדם אחר נזק:

- "(א) מפר חובה חוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גורמת לאותו אדם נזק מסווג או מטיבו של הנזק שאליו נקבעו החקוק; אולם אין האדם الآخر זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.
- (ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטוביים או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שעומם נמנה אותו פלוני."

ב. חמישה יסודות עולות הפרת החובה החוקה:

1. קיומ חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק.
2. החיקוק נועד לטובות הנזיק.
3. המזיק הפר חובה חוקית.
4. גרם נזק לנזוק עקב ההפרה.
5. הנזק היוו אחד מהנזקים אליו הם התכוון דבר החוק.

ראה לעניין זה ע"א 145/80 **ועקנין נ' מ.מ. בית-שם** (פורסם בכתב) (להלן: "פסק' ד' ועקבני").

ג. בעניין נשוא התביעה דן, המשיבה בכונה תחיליה לא הקפידה על חובת הצוין הקוגנטיבית של המוצרים, ובכלל זה, ציון שם המוצר האמתי לפי תקן מיוחד ורשמי. במעשה, הפירה את החובה החוקה החלה עלייה כשלא גילה לבקשת פרטיטים מהותיים הנוגעים למוצר וגרמה להטעה החמורה תוך פגיעה באוטונומיה.

ד. בהפרת התקנים הרשמיים הניל, הופרה החובה לפעול על פייהם המuongנת בסעיף 9 לחוק **התקנים, תשג"י-1953**.

ה. חובת גילוי על פי הדין שהוצע במסגרת בקשה אישור הופרה, עת לא פירטה לכל היצרכנים על התוכנות ואופי המוצר. פירוט מדויק בהתאם לחובה הסימון הקוגנטיבית,

היה מביא לכך שהמבקש והצרכנים לא היו מביאים את העסקה לפועל מלבתchnילה, דבר שהיה ידוע היטב למשיבה.

- ו. המשיבה דרשה ברgel גסה את הוראות החיקוק הנ"ל, כאשר בחרה לעשות דין לעצמה באי מטען מידע בסיסי, מהותי וחינוי בידי הצרכן. זאת מתוך כוונה תחילה לשולח מהצרכן את היכולת לאמוד את תוכנותיו הייחודיית של המוצר.
- ז. בכך, נتمלאו כל היסודות לעוותת הפרת החובלה החוקה, כפי שנמננו **בפסק"ד עקנין**.

6.5 פגיעה באוטונומיה

א. הפסיקת הכירה בעולה זו כזו המקיפה עילה לפיזוי, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בither שאט, בע"א 1338/97 תנובה נגד ראבי (פורסם בנבו), במסגרתו נקבע בין היתר כך:

"הנזק הלא ממוני לו טוען התובעת, מאופיין בתחוות הגועל הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלווה חומר זה. לדעתי, נזק מסווג זה הוא לכואורה נזק בר-פיזי. הטעה בדבר תכולת הלב במרקחה זה היא, לכואורה, בגין פגיעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכנסו לפיהם ולגוףם ומה יימנעו. מי שרוצה, למשל, לצרוך רק מזוןasher, ויסתבר לו בדייעבד שהמזון שהוזג תוך הטעה איינו זהה, יחווש תחוות גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. כך יחווש גם מי שצרוך רק מזון אורגני והסתבר לו בדייעבד שמזון שפורסם במזון אורגני איינו זהה. מי שambil שלקנות הלב דל שומן דזוקא, לא יסבירו עם כך שיambilו תוך הטעה הלב שבו אחוז השומן גבוה, ולהפוך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאינו עמה נזק גופי או סבנה ממשית לנזק גופי. לכל צרךן וצרכן העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבतאות לעיתים את האידיאולוגיה בה הוא מאמין בדרך לחיים נוכנים או בריאים. אכן, זה שאינו שומר בשירות יוכל לומר לשומר הנסיבות: מה קרה אם אכלת מזון שאינובשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפותו של מי שambil לשומר על השירות או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן. הפגיעה באוטונומיה של הפרט **מצדיקה פיזוי הוכחה** כבר בפסקיתו של בית משפט זה: ע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים רמאל חיפה, פ"ד נג(4) 526. בעניין זה לא נמסר למוטפלת מידע שהייה צריכה להימסר לה בהתאם לחוק זכויות החולים, התשנ"ו-1996. הטיפול הרפואי שבוצע לא גורם נזק. **התביעה התבססה על פגיעה באוטונומיה בטענה שעצם ביצעו של טיפול ללא הסכמתו הוא-הוא הנזק.** ..."

לשאלת באיזו מידת עוגמת נפש של צרכן במצב דברים זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים אין תשובה אחידה אשר קורצת מעור אחד. עשויים אכן להיות מצבים קיצוניים בהם הטעה לגבי מרביביו של מוצר אכילה, גם בשאינו בהם נזק בריאותי, עשוי להיות בעלת חשיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים: למשל, מהבחינה ערבית, מבחינת השקפת עולמו, או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך מרמות שאינו בשום, או הצגת מזון כמזון ארגаниי אף שאינו כזה, או הצגת מוצר כדיל-שומן בעודו שלמעשה הוא רב-שומן עשוויות במקרים מסוימים להוביל נזק לא ממוני שנייתן לומר במידה וודאות כי הוא נגרם באורח טבעי ובמהלכם הרגיל של הדברים כתוצאה ישירה מעוללת הטבע. בסוג במקרים אלה, מצוייה בלב הצרכן העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל איפיון מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת-עולם, בין העדפה הנובעת מערבי טבעונות, ובין העדפה הבנויה על תכליות לשלוט בהיקף הקלוריות הנצרכות מהמזון, וכיוצא באלה עניינים. פגיעה בהקשרים אלה בזוכתו של הצרכן לבחור את המוצר הרואוי בעיניו היא פגיעה ממשית בתחום העדפותיו כפרט, ונזקו הכללי מפגיעה זו אינו קל להוכיח...”

ב. אין כל ספק כי הטיענית המבוקש גרמה לו לאי נוחות רבה באופן העולה כדי פגיעה באוטונומיה שלו.

ג. המבוקש מעריכה את הפגיעה באוטונומיה שלו ב- 28 לפ.

6.6 עילה בהתאם לעשיית עושר ולא במשפט :

א. סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: ”**חוק עשיית עושר ולא במשפט”**) קובע כך :

”מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזכה) שבאו לו מזרים אחר (להלן - המזוכה), חייב להסביר למזוכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה.”

ב. המשיבה הטעה את לוקחותיה, חברי הקבוצה, ובכך התעשרה שלא כדי על חשבונם. חברי הקבוצה זכאים לקבל את כספם ואו חלקו בחזרה.

ג. על כן, טווען המבוקש כי יש להחייב את המשيبة להשיב לצרכנים את כספם, בהתאם לקריטריוניים אשר ייקבעו ע"י בית המשפט הנכבד.

7 התנאים לאישור התביעה כייצוגית ומידת הבקשה ב מבחני החוק

סעיף 8 (א) לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי התנאים להגשת תובענה ייצוגית הינם כדלקמן:

”**בית המשפט רשאי לאישר תובענה ייצוגית, אם נמצא שהתקיימו כל אלה:**

- (1) **התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;**
- (2) **תובענה ייצוגית היא הדך הייעלה וההוגנת להכרעה בחלוקת בנسبות העין;**
- (3) **קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצעו ויוחל בדרכם הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בעניין זה;**
- (4) **קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצעו ויוחל בתום לב.”**

להלן נסקור את עמידת התביעה בתנאי הסעיף:

(1) **התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה-**

א. חן עובדתית והן משפטית, עלות התביעה בתביעה דנן, הינו מהותיות, בנוגע בין היתר בזכויות יסוד של הפרט (כולל זכות הקניין).

ב. כמו כן, מעוררת התביעה סוגיה המשותפת כאמור לכל חברי הקבוצה, ל Kohout המשيبة, שהינן ריבות.

(2) **סיכויי הצלחה של התביעה גבוהים-**

סיכוםי הצלחה של התביעה הינם גבוהים ובוודאי שהינם למעלה מסבירים, לאור לשונם הבורורה של החוקים הקיימים, התקון, הפסיכה, ודרך פעולה של שחקניות אחרות - בהתאם לחוק.

(3) **התביעה הינה הדך הייעלה וההוגנת להכרעה בחלוקת בנسبות העין-**

א. העובدة שכל אחד מחברי הקבוצה, הוטעה וניזוק, אינה מצדיקה, כלכלית, הגשת התביעה ע"י כל אחד מהם בנפרד, בהשוואה לתביעה משותפת, תומכת גם היא באישור השימוש

בכל הנסיבות הייצוגית הויאל וזויה "הדרך הייעלה וההוגנת להכרעה בחלוקת
בנסיבות העניין". ראה לענין זה קביעות הנשיה (כתוארו דאו) אהרון ברק, בברע"א
(עליון) 4556/94 רמי טצת ואחר' נגד אברהם זילברשץ ואחר' (פורסם בבנו):

"אותו ייחיד, ברוב המקרים, אין טורה להגish תביעה. לעיתים בא הדבר בשל כך שהנזק שנגרם לאותו ייחיד הוא קטן יחסית. עם זאת, הנזק לקבוצה הוא גדול, וכך שرك ריכוז תביעות ייחידים ל התביעה אחת, היא התובענה הייצוגית, הופך את תביעתם לכדאית (ראה: דברי ההסבר להצעת חוק ניירות ערך (תיקון מס' 8, תשמ"ז-1987, עמ' 301; דברי הסבר להצעת חוק למניעת מפגעים סביבתיים (تبיעות אזרחות), תשנ"ב-1992). השיקול השני עניינו אינטראס הציבור. בסוד אינטראס זה מונח הצורך לאכוף את הוראות החוק שבגדריו מצוייה התביעה הייצוגית. ל התביעה הייצוגית ערך מרתק. מפרי החוק יודעים כי לנזוקים יכולת פעולה נגדם".

ראה גם דבריו של נשיא ביהם"ש העליון כתוארו דאו, א. ברק, בע"א 8430/99 אנגליסט אי.אס.אס. ניהול קרנות בנאמנות (1986) בע"מ נ' ערד השקעות ופיתוח תעשייה בע"מ וах' (פורסם בבנו):

"הסדר של תובענה ייצוגית בא להגן על אינטראס היחיד שעה שהוא מביא לכדיות בהגשת התביעה שהנזק האינדיוידואלי בה הוא קטן. בה בעת הוא מקדם את אינטראס הציבור באכיפה ההוראה החוקית שבגדריו מצוייה התביעה הייצוגית. בכך מושגים יעילות, חיסכון בהליכים, איחידות בפסקה ומונעת של ייבוי תביעות. עם זאת מכשיר דווני זה טומן בחובו סכנות. התביעה הייצוגית היא כלי רב-עוצמה שעלול לפגוע ביחיד שלא ידע עליו. הוא עלול לדוחק נתבעים לפרשה ללא הצדקה עניינית. ישנו סיכון של הגשת תובענה ממניעים פסולים. כל אלה עלולים להביא לבזבוז משאבים ולפגעה במשק כללות. דיני התביעה הייצוגית באים להגשים את האיזון הרاء בין הסיכויים לשיכוןם שבה; בין שיקולי הפרט לאינטראס הכלל. איזון ראו זה מצדיק מידת רבה של פיקוח על ההליך באמצעות בית-המשפט"

ב. אי אישור התביעה כייצוגית כمبرוך, יגרום בוודאות לכך **שהחווטא יצא נשכר**, באשר הרוב המכיריע של ליקוחות המשיבה, ימנع מהגשת תביעות פרטניות הן עקב יחסי "הועלות – העדר תועלתי", הקיצוניים והן עקב העדר הרצון להתעמתםacadם פרטיה המוגבל באמצעות מול גוף מڪוציאי, עתרם ממון ובעל יכולת לשכור שירותים משפטיים. יש לגרום להרעתה המשיבה ע"י אישור התביעה דן, על מנת למנוע בעתיד הישנות מקרי עולה דומים.

ג. סעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי מטרותיו של החוק הן בין היתר- **מיימוש זכותה הגישה לבית המשפט, אכיפת הדין והרעתה מפני הפרתו, מתן שutz להולם לנפגעים מהפרת הדין, ניהול עיל, הוגן וממצאה של תביעות.** אין ספק כי אישור הבקשה יסייע לפחות את מטרות החוק, אשר נדמה כי נכתבו במיוחד לצורך המקרה דן.

ד. לאור האמור, ברור כי שאלות הקשורות אלה, בין כל חברי הקבוצה, ראויות להיות נדונות ייחודי בתובענה אחת.

(4) קיימס יסוד סביר להניח כי המבוקש ובא כוחו מייצגים בדרך הולמת את עניינם של כל הנמנית בקבוצה-

א. המבוקש רכש את מוצרי המשיבה, אותם רכשו גם חברי הקבוצה, ועל כן הם מחזיקים בעילות תביעה זהות. לפיכך, ברור כי קיימים יסודים סביר להניח שה מבוקש הינה "תובע רואי" בהיותו מייצג בתום לב ובדרכ הולמת, את עניינו, כמו גם עניינים של אחר חברי הקבוצה, שאף הם סבלו מהטעה, מנזק ממוני, מנזק שאינו ממוני ומעוגמת נפש, עקב פעילות המשיבה בניגוד לחוק ולתקון.

ב. ב"כ המבוקש, כשר אף הוא ליצג בדרך הולמת את עניין המבוקש ואת עניינה של הקבוצה, בכלל, שכן משרד ב"כ המבוקש הינו בעל ניסיון רב בתחום הליטיגציה בכלל ובתחום התובענות הייצוגית בפרט.

6 הסעדים לחבריו הקבוצה

א. כאמור, מتابקש ביהם"ש הנכבד לפ██וק לחבריו הקבוצה סך של 600,000 ₪ בגין השבת סכום התמורה וכן בגין נזק בלתי ממוני.

ב. סעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגית, מאפשר לבית המשפט להפעיל שיקול דעת בעניין פסיקת פיצויי לקבוצה.

הכללו הוא, כי בית המשפט יפסוק פיצויי ספציפי לכל חבר וחבר בקבוצה. אם תישאר יתרה לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה שאוטרו, תועבר זו לאוצר המדינה:

"20. (א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, כולה או חלקה, רשאי הוא במסגרת החלטתו על מתן פיצויי כספי או שutz אחר לחבריו הקבוצה להורות, בין השאר, הוראה כמפורט להלן, לפי העניין, ובלבב שלא יהיה בכך כדי להכבד במידיה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין:

(1) על תשלום פיצויי כספי או על מתן שutz אחר, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותה לפיצויי כספי או לשutz כאמור;

(2) על כךSCP של חבר קבוצה יוכיח את זכאותה לפיצויי כספי או לשutz אחר;

(3) על תשלום פיצויי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה, ובלבב שסכום הפיצויי הכלול ניתן לחישוב מדויק על יסוד הראיות שבפני בית המשפט; הורה בית המשפט על תשלום פיצויי כספי בסכום כולל כאמור, רשאי הוא להורות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן יחסיל

לnezקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר הקבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותה לפיצוי או לسعد, לא יותר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבת אחרת, ובלבד שחבר הקבוצה לא יקבל פיצוי כספי או סعد אחר מעבר למילוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; נותרה יתרת סכום לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה כאמור, יורה בית המשפט על העורטה לאוצר המדינה".

ג. לאור כך שיהיא זה קשה עד בלתי אפשרי לאתר את כל חברי הקבוצה, מוצע כי במקרה שכזה יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו על פי סעיף 20(ג) לחוק, הקובל מנגנון ייחודי לפסיקת פיצוי לטובת הציבור, באופן הבא:

"(ג) מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחבריו הקבוצה, כולל או חלקם, אינם מעשי בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן להזותם ולבצע את התשלומים בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סعد אחר לטובת הקבוצה, כולל או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין".

ראה לעניין זה גם פסק דין של כבוד השופטת מ. נאור במסגרת ע"א 1338/97 תנובה נגד ראבי (פורסם בנבו), במסגרתו נקבע כך:

"שאלת הסעד ושאלת הגדרתה של "הקבוצה" הן שאלות שיש ביניהן, כפי שנראה, קשר גומלין הדוק. בית המשפט עומד בצדק על כך שאין דרכם של צרכנים לשמר קבלות בגין רכישת חלב, ויהיה קושי במשפט עצמו בהבאת ראיות בידי תובעים פוטנציאליים. נראה לי שפטורון אפשרי לקושי בזיהוי חברי הקבוצה שסביר שאכן יתעורר הוא שייקבע פיצוי לטובת הקבוצה או לטובת הציבור... לבית המשפט סמכות רוחבה לקבוע את הסעד, ועמדתי היא שוגם בתביעות לפי חוק הגנת הצרכן ניתן לקבוע סעד לטובת הציבור או לטובת הקבוצה".

7 סיכום

א. לבית המשפט הנכבד הסמכות לדון בבקשתו, בהינתן שלמשיבה סניפים ושירותים בכל חלקי הארץ.

ב. בקשה זו נתמכת בתצהיר המבקש.

ג. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר הגשתה של התובענה הייצוגית המציג בשם הקבוצה נגד המשיבה, ולהחייב את המשיבה לשלם 600,000 ₪ ל_kvוצה.

ד. להורות על מתן צו עשה נגד המשיבה המורה לה לא להציג המוצרים כי"ין".

- ה. לפסוק גמול מיוחד ל המבקש.
- ו. לפסוק שכר טירחה לעורך דין של המבקש, על פי שיקול דעתו לפי הפרמטרים שנקבעו על ידי ביהמ"ש העליון בפסק הדין בעניין ע"א 2046/2010 ריברט ואח' נגד שםש (פורסם בנוב 23.5.12), ובהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיפים 22 ו- 23 לחוק תובענות ייצוגיות.
- ז. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולהורות כمبرקษ במבוא, על ניהול התביעה כתובענה ייצוגית.

גoren נפתלי, עו"ד

ב"כ המבקש

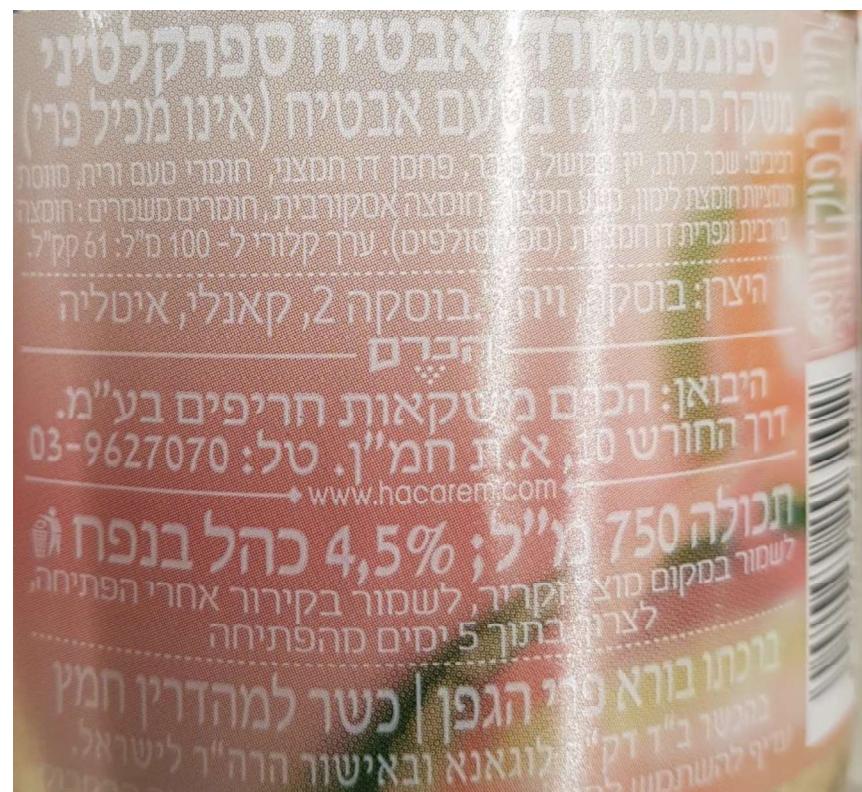

*סניף טבריה

ב'

תוויות אחד המוצריים

תצהיר העותר/ת

אני החתום/ה מטה חיים סבג חן ת.ז. 039463179 לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה/ בזה לאמור:
תצהيري זה ניתן לתמיכה בבקשת אישור תביעה ייצוגית אשר הוגשה בשמי, כנגד יוחנן ברעימן (להלן: "המשיב") ולאימוטו האמור בה. האמור בתצהيري זה הוא מידיעתי האישית, ולפי מיטב ידיעתי, ובעצה משפטית שקיבלת.

א. התרטשומי ממצגיה של המשיבה לפיהם מוצר ה- "יין" כמפורט בבקשת אישור הינו "יין" לכל דבר ועניין.

ב. בהסתמך על מצג זה לפיו מדובר ב"יין", רכשתי מוצר זה. העתק צילומי מסך ממדף המרכיב שלה, **צורף נספח לבקשת האישור ומצב' לתצהירי זה.**

ג. בעת צריכת המוצר, חשתי כי אין מדובר בין.

ד. ראייתי שהמוצר אכן מוצג כמו במדד, אולם טעם המוצר על ידי ועון עמוק בארץתו, העלה בלבבי ספק בדבר היהות מוצר זה יין.

ה. מיעץ משפטו שנtan לי ע"י בא כוכי, הובהר לי כי אכן הوطיעתי לאור כך שהמוצר אינו "יין" על פי הגדרת הדין. ראה הסקירה המשפטית בבקשת אישור התביעה.

ו. לא במקורה, יצרנית ויבואנית המוצר עצמה, לא מעזה לכנס את המוצר "יין", עת על אריזתו אין כל אזכור לפיו של המוצר הינו יין. צילום תווית מוצר לדוגמה, **צורף נספח לבקשת האישור ומצב' לתצהירי זה.**

ז. כיוון שביקשתי לרכוש ולערוך יין, והבנתי כי הوطיעתיeskibolati במקומות יין מוצר נחות בתוכנותיו, אשר איינו עומד בצדיפיותי, הوطיעתי כעס רב וכמובן שהעדפתו שלא לצורך את המוצר.

ח. נתוני המכירות מצוים אצל המשיבה, אך בהערכתה על הצד הנמוך ערך כי כ- 15,000 צרכנים הוטעו ונגרמו להם נזק ממשוני ולא ממשוני כמפורט בבקשת האישור.

ט. זהשמי, זו חתימת, ותוכן תצהירי אמת.

אני ח"ם גולן נפתלי עוזי'יד מר. 53200 מאשר בזה כי ביום 17.6.2020 חתמה הניל ולאחר שהזהרתי/הם כי עליה להזהיר אמת וכי ת/היא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא ת/יעשה כן, אישרה את נכונות הצהרותה הניל.

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010²

הודעה למנהל בתים המשפטים²

לכבוד

מנהל בתים המשפטים

הנדון: הودעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בבית משפט:

שמות הצדדים: 1. חיים סרגן באמצעות ב"כ עוזי גולן נפתלי

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

楊寧楓 באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: גולן נפתלי

כתובת: ת.ד. 231 עין דור

תפקיד בהליך: תובע נتابع ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה- **כל מי שרכש**

ו/או צרך ממוצרי המשיבה שהוצעו כיין לרמות שאינם יין; מועד הגשת הבקשה: _____;

שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם נעשו הטעיה וגזל בניגוד לדין;

תמצית הבקשה לאישור התובענה: הפרת דין, הטעיה, הפרת חובה חוקקה, עשיית עשור ולא

במשפט; הסעד המבוקש: השבה, פיצוי וצום עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של

כל הנמנים עם הקבוצה: 600,000 ל"ח [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתייר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי

סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); עילות התובענה והשאלות של עובדה או

משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3); הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20

מינים];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג

במקומות תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח

מייצג במקומות כל התובעים המייצגים או כל בא כוחם המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית

המשפט אישר את הסタルוקותם או מצא שנוצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

1. בקשה + תצהיר

2. תובענה

² פורסם [ק"ת תש"ע מס' 6915](#) מיום 29.7.2010 עמ' 1442.